

Για το Πάρκο, χωρίς τίτλο

Το **Αυτοδιαχειριζόμενο Πάρκο Ναυαρίνου** και Ζωοδόχου Πηγής γεννήθηκε στις 7 Μαρτίου 2009, όταν εκατοντάδες κάτοικοι της περιοχής των Εξαρχείων και άλλων γειτονιών αποφάσισαν να καταλάβουν το πρώην πάρκινγκ ιδιοκτησίας Τ.Ε.Ε., μετατρέποντάς το σε χώρο **πρασίνου**, παιχνιδιού και συνάντησης. Από την αρχή δημιουργήθηκε η **ανοιχτή συνέλευση του πάρκου**, όπου όλοι οι συμμετέχοντες θα συναποφάσιζαν τόσο για τη μορφή και τη λειτουργία του εγχειρήματος, όσο και για τα **πολιτικά χαρακτηριστικά** του. Ως αποτέλεσμα της **αυτοοργανωμένης**, αυθόρμητης και συντονισμένης δράσης των «από κάτω», η δημιουργία του πάρκου στο έδαφος της κατάληψης ενός ιδιωτικού χώρου και η προσπάθεια διαμόρφωσής του με όρους **αμεσοδημοκρατικούς** και **αντιεραρχικούς** μέσω της **ανοιχτής συνέλευσης**, ήταν ήδη μια πράξη με σαφές πολιτικό στίγμα. Ένα στίγμα απόλυτα ενταγμένο στην ατμόσφαιρα και τις προσδοκίες που γέννησε η εξέγερση του Δεκέμβρη του 2008.

Στο πλαίσιο αυτό και μέσα από τη διαδικασία της σταδιακής διαμόρφωσής του, το πάρκο προσπάθησε να αναδείξει και να συνδυάσει **ευρύτερες ανάγκες και επιθυμίες** της τοπικής κοινωνίας και όχι μόνο. Κήπος της γειτονιάς αλλά και χώρος πολιτικής συζήτησης και ζύμωσης, παιδική χαρά αλλά και τόπος διεξαγωγής πολιτικών-πολιτιστικών εκδηλώσεων πάντα με όρους συλλογικής διαχείρισης και **αντιεμπορευματικότητας**. Μία τέτοια πολλαπλότητα λειτουργιών στον ίδιο χώρο προϋποθέτει **αλληλοσεβασμό** μεταξύ των επισκεπτών και των συμμετεχόντων στις δραστηριότητες του πάρκου.

Η ιδιαιτερότητα του εγχειρήματος ως ανοιχτού κατειλημμένου χώρου, ο οποίος είναι εκτεθειμένος σε κάθε είδους συμπεριφορές που επηρεάζουν τη φυσιογνωμία του, καθιστά αναγκαίες και επιτακτικές τις προϋποθέσεις του αλληλοσεβασμού, της αλληλεγγύης και της αυτοοργάνωσης.

Ατομικιστικές λογικές και συμπεριφορές που αντιμετωπίζουν το πάρκο ως έναν ακόμα τόπο **κατανάλωσης**, πεδίο ανάπτυξης αντικοινωνικών-συμμορίτικων δράσεων και πρακτικών, **εμπορίας** ναρκωτικών ουσιών, **αλλοιώνουν** τον πολιτικό χαρακτήρα και τη φυσιογνωμία του εγχειρήματος, το **απαξιώνουν** στη συνείδηση της τοπικής κοινωνίας και το **στοχοποιούν** έναντι της εξουσίας και της καταστολής. Για παράδειγμα, η χαρακτηριστική μικροαστική νοοτροπία του **«αφήνω τα σκουπίδια μου να τα μαζέψουν οι άλλοι»** δίνει εικόνα χωματερής στο πάρκο, παρά τις προσπάθειες καθαριότητας.

Παράλληλα μία σειρά από φαινόμενα βανδαλισμών, όπως είναι οι εμπρησμοί του ηλεκτρολογικού πίνακα καθώς και οι κλοπές των υλικοτεχνικών υποδομών του πάρκου, εμποδίζουν τις εργασίες διαμόρφωσης του χώρου.

Η διακίνηση ναρκωτικών ουσιών που έχει λάβει μεγάλη έκταση σε όλο το κέντρο της Αθήνας, στην περιοχή των Εξαρχείων αλλά και στο πάρκο, είναι μία **αντικοινωνική εμπορευματική δραστηριότητα**, γύρω από την οποία αναπτύσσονται σχέσεις εκμεταλλευτικές και εξουσιαστικές. Όσοι λοιπόν επιλέγουν το **ναρκοεμπόριο** ως τρόπο βιοπορισμού και πλουτισμού, λειτουργούν **απολύτως εχθρικά** για κάθε ριζοσπαστικό πολιτικό εγχείρημα, διαρρηγνύουν τον κοινωνικό ιστό, καλλιεργούν

ένα κλίμα φόβου στις γειτονιές και αποτελούν ένα διαρκές άλλοθι για την **όξυνση της κρατικής καταστολής**.

Ακόμη και η **απλή χρήση ουσιών** κάθε είδους, ενώ αποτελεί καταρχήν μία προσωπική επιλογή, συντελεί στην ακύρωση των πολιτικών χαρακτηριστικών του πάρκου, είτε δίνοντας τη λανθασμένη εντύπωση **ότι όλα επιτρέπονται στο χώρο της κατάληψης**, είτε αποκλείοντας άλλες ομάδες ανθρώπων (ηλικιωμένους, παιδιά κ.α.) από την ταυτόχρονη χρήση του χώρου. **Για παράδειγμα η κατανάλωση μπάφωv ή αλκοόλ στην παιδική χαρά απαγορεύει στους γονείς να φέρουν τα παιδιά τους σε αυτήν**. Όλες οι προαναφερόμενες δραστηριότητες ταυριάζουν απόλυτα με το **κυρίαρχο ατομικιστικό και καταναλωτικό πρότυπο ζωής**.

Στους καιρούς της νεοφιλελεύθερης **βαρβαρότητας**, οι εφαρμοζόμενες πολιτικές των ελίτ κατεδαφίζουν κατακτήσεις και δικαιώματα, ατομικά και συλλογικά, που έχουν επιτευχθεί μέσα από αιματηρούς ταξικούς αγώνες. Συνέπεια των πολιτικών αυτών είναι η εξώθηση ολοένα και μεγαλύτερων τμημάτων της κοινωνίας στην ανεργία, στην εργασιακή επισφάλεια, στην εξαθλίωση και την πείνα. Απτά παραδείγματα, οι χιλιάδες αυτόχειρες, οι άνθρωποι χωρίς περιθαλψη, οι άστεγοι, τα εκατομμύρια άνεργοι, η ραγδαία αύξηση των τοξικοεξαρτημένων. Σε αυτό το **περιβάλλον παρακμής**, φόβου και πλήρους απουσίας προοπτικής, μέρος των καταπιεσμένων εκτρέπεται σε πράξεις **κοινωνικού κανιβαλισμού** και συμπεριφορές ρατσιστικές και μισαλλόδοξες. Παράλληλα αναπτύσσονται ποικιλώνυμες μαφίες και φασιστικές - νεοφασιστικές συμμορίες που εκμεταλλεύονται τις ανάγκες και την ανασφάλεια της κοινωνίας.

Απέναντι σε αυτό το ζοφερό παρόν, αναδύεται ως αντίπαλο δέος ένα ριζοσπαστικό κίνημα με **χειραφετητικές πρακτικές ανυπακοής**, όπως άγριες απεργίες, άρνηση πληρωμής των φόρων, συγκρούσεις στο δρόμο, καταλήψεις, λαϊκές συνελεύσεις και **αυτοοργανωμένες δομές**. Οργανικό κομμάτι αυτού του κινήματος είναι και το αυτοδιαχειριζόμενο πάρκο με την ανοιχτή συνέλευσή του. Ως τέτοιο **το υπερασπιζόμαστε**, διαμορφώνοντάς το ως έναν **ανοιχτό κοινωνικό χώρο**, όπου συνυπάρχουν ντόπιοι/-ες και μετανάστες/-ριες, ηλικιωμένοι/-ες και παιδιά, γείτονες/-ισσες, νέοι και νέες. Ως έναν τόπο όπου σπάμε την κυριαρχία του τοιμέvτου, εισάγουμε τη βλάστηση μέσα στην πόλη, εμπλουτίζουμε τη **βιοποικιλότητα** της περιοχής και διαμορφώνουμε την αρχιτεκτονική του. Ταυτόχρονα δημιουργούμε ένα **πεδίο πολιτικών και κοινωνικών διεργασιών**.

Για να συνδιαμορφώσουμε, λοιπόν, το παρόν και το μέλλον του πάρκου, σας καλούμε σε συμμετοχή στην ανοιχτή συνέλευση κάθε Τετάρτη 7.30 μ.μ., στις εργασίες διαμόρφωσης και καθαριότητας, στην καλλιέργεια της αλληλεγγύης, του συλλογικού πνεύματος και του αλληλοσεβασμού.

Αυτοδιαχειριζόμενο Πάρκο Ναυαρίνου
& Ζωοδ. Πηγής